

ταύτας διακειμένους διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν σιγίλλου ταῖς λοιπαῖς συνετάξαμεν ἐπισκοπαῖς καὶ τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Βουλγαρίας ἐκυρώσαμεν. καὶ ταύταις δὲ κληρικοὺς καὶ παροίκους δωρήσασθαι, διενοησάμεθα,

Τῷ μὲν Σταγῶν παροίκους $\bar{\iota}\beta$ καὶ κληρικοὺς $\bar{\iota}\beta$,

Τῷ δὲ Βερροίας κληρικοὺς $\bar{\lambda}$ καὶ παροίκους $\bar{\lambda}$.

Τῇ γὰρ¹⁾ ἐπισκοπῇ Σερβίων τῷ πρωτοσιγίλλῳ ἐδόθη αὐτοῖς καὶ μὴ κωλύηται.

жатъ въ българскитѣ предѣли. Съ тая наша грамота и тѣхъ причислихме къмъ останалитѣ епископства и ги подвластихме подъ архиепископията на България и разсжихме да надаримъ и тѣхъ съ клирици и парици.

На епископа прочее на Стагъ¹⁾ 12 парици и 12 клирици,

На Берския²⁾ 30 клирици и 30 парици.

А на Сервийската епископия се даде въ първата грамота; и тѣмъ на (епископитѣ) да не се прѣчи.

¹⁾ δὲ Γ.

²⁾ Беръ (Караферия, Верия), западно отъ Солунъ.

¹⁾ Стагъ (Стайни), сега Калабака, северо-западно отъ Трикала, Тесалия.

LXVIII

Охридската архиепископия споредъ Нилъ Доксопатъръ, 1143 г.

Отъ обнародванитѣ по-горе грамоти на Василия узнаваме, че при българскитѣ царе Петра и Самуила епископствата, подчинени на Българската църква, били повече отъ 30. Сжщиятъ брой билъ установенъ и отъ императоръ Василия II, но следъ него Дръстърската (Силистренската) митрополия била подчинена на Вселенската патриаршия, вмѣсто подъ Охридската архиепископия. За това знаемъ отъ списъцитѣ на епархийтѣ презъ XI—XII в. Срв. Gelzer, въ Byz. Zeitschrift, I, 257, както и въ Abhandlungen der k. bayer. Akademie der Wiss. I Cl., XXI Bd., III Abth., 586. А че и къмъ срѣдата на XII в. Охридската архиепископия е държала сжщия обсегъ, виждаме отъ известието на Нилъ Доксопатъръ. Архимандритъ Нилъ Доксопатъръ направилъ въ 1143 г., по заповѣдъ на